

Till: Statsminister Stefan Löfven
Närings- och innovationsminister Mikael Damberg
Justitie- och migrationsminister Morgan Johansson
Generaldirektör Kristina Svahn Starrsjö
Generaldirektör Anna Stellingner

Stockholm 2016-01-20

Bäste Stefan,

Företagen i Sverige och hela Europa riskerar att förlora möjligheten att göra dataöverföringar till USA från 1 februari om inte EU-kommissionen lyckas slutförhandla ett nytt s.k. Safe Harbour-avtal med amerikanska administrationen. Företagen lämnas i ett vakuum där handelsförbindelserna över Atlanten blir lidande, kunder inte längre kan få tillgång till deras tjänster och omfattande ekonomiska förluster uppstår.

Att överföra personuppgifter till USA utan stöd i något tillämpligt undantag är straffbelagt med böter eller fängelse, enligt Personuppgiftslagen, samt kan medföra skadeståndsskyldighet för berört företag.

Den uppkomna situationen drabbar företag inom många branscher, t.ex. svenska företag som överför personuppgifter till koncernbolag i USA, t ex moderbolag eller dotterbolag eller bolag och organisationer som använder sig av tjänsteleverantörer för behandling av data som helt eller delvis utförs i USA, t ex outsourcing- eller molntjänster avseende CRM, HR eller ekonomi.

För dessa bolag står valet mellan att flytta tjänsten till en annan tjänsteleverantör inom EU eller att samla in samtycke till överföringen från de registrerade samt att upprätta en teknisk och administrativ organisation för att hantera alla dessa samtycken samt eventuella återkallelser av dem.

Risken är stor att små och medelstora bolag tvingas prioritera hårt i sin verksamhet för att få till stånd en anpassning, med minskad konkurrenskraft och en betydligt försämrad lönsamhet som följd. För de större bolagen innebär rättsläget enorma kostnader när IT-strukturer måste byggas om.

Den s.k. Artikel 29-gruppen, som består av EU-medlemsstaters dataskyddsmyndigheter, har konstaterat att överföringar till USA med stöd av Safe Harbour-undantaget är olagliga till följd av den s.k. Schrems-domen i Europadomstolen oktober 2015. För tillfället kan överföringar göras med stöd av Standardavtalsklausuler eller Bindande Företagsinterna Regler, s.k. BCR, men gruppen utreder om även de ska ogiltigförklaras eftersom skyddskraven som följer av Standardavtalsklausulerna liknar de skyddskrav som följer av Safe Harbour-undantaget, vilka ju underkänts av EU-domstolen. Besked väntas den 2 februari.

Om inte USA bedöms ha en adekvat skyddsnivå kommer dataskyddsmyndigheterna att "vidta alla nödvändiga rättsliga åtgärder", vilket i praktiken medför att företag som inte rättar sig efter det nya rättsläget bryter mot tillämpliga regler.

De gamla, sedan i höstas ogiltigförklarade, Safe Harbour-principerna har på ett förhållandevis enkelt och kostnadseffektivt sätt, möjliggjort för företag inom EU att lagligt överföra personuppgifter till företag i USA. Överföring av personuppgifter mellan EU och USA sker dagligen i mycket stor omfattning och är av väsentlig betydelse för svenska företags konkurrenskraft och verksamhet.

Alternativet att helt förbjuda överföring av personuppgifter till USA är av den anledningen uteslutet. Det är därför synnerligen angeläget att tillse att en ny uppsättning Safe Harbour-bestämmelser (eller annan liknande lösning), som uppfyller EUs krav på adekvat säkerhetsnivå, kommer till stånd snarast. Fristen som dataskyddsmyndigheterna beviljat för att lagligt använda gamla regler går ut sista januari.

Mot bakgrund av ovanstående är det vår uppfattning att regeringen måste ta aktiv roll i diskussionen för att säkerställa en snabb och effektiv lösning av den nu uppkomna situationen, då frågan är av stor betydelse för svenska företag och deras konkurrenskraft. Svenska företag behöver snarast

1. En framförhandlad ny Safe Harbour eller motsvarande.
2. Tydlig vägledning från Europeiska kommissionen och Artikel 29-arbetsgruppen för att kunna planera sin affärsverksamhet långsiktigt. Dataöverföringsavtal är mycket omfattande och kostsamma att få på plats. Därför måste omställningsperioder vara väl tilltagna för att inte skada verksamheten.
3. En övergångsperiod på 18-24 månader innan nya EU-regler och -vägledning tas i bruk. I komplexa situationer bör företag kunna få ytterligare tidsfrist för att genomföra interna förändringar.

Med vänlig hälsning,

Carola Lemne
VD, Svenskt Näringsliv

Lena Johansson
Generalsekreterare, ICC Sweden

Maria Rankka
VD, Stockholms Handelskammare